

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések
és nyilvántári közlemények
jutányosan közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal
Gromon-utca 2. sz. a.
Wittigschlager K. ezégnél.

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feyman Gyula

ügyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager K. könyvkereskedésében is felvételnek
Gromon-utca 2. szám.

Minek a pénzt Ausztriába küldeni?

Méltó, de egyszersmint hasznos válasz lenne ez azon agitációkra, melyek Ausztriában ellenünk folynak s melyek egy morvaországi zsir-kereskedő árlapjának eme feliratában nyerne kifejezést: „Wozu Geld nach Ungarn senden? Egy fecske nem csinál nyarat, a szűk látkörű morva kereskedő otromba jelmondatát sem tartanók tehát mérvadóknak és a felszólalásra érdemesnek, ha nem tapasztalónok lépten-nyomon, hogy Ausztriában formális bojkott tárgyát képezik a magyarországi termények s bizony nem az agitátorokon mulik, hogy a magyar liszt, bor, szalona, sertézsír, tojás, baromfi, stb. még nincs az osztrák fogyasztó piacokról kiülőzve. Gazdasági frigyestársaink, minden kínálózó alkalmat felhasználják, hogy az osztrák közvéleményt a magyar ipar és a magyar kereskedelem ellen izgassák; különösen az iparpártolási akció szálka a szemükben s keserves panaszokban törnek ki, valahányszor mi a hazai ipar fejlesztése és pártolása érdekében teszünk lépéseket.

Azonközben pedig mi vigan fogyasztjuk Ausztria ipartermékeit. Csak nemrég mutattuk ki, hogy mily óriási összegekkel szerepel az osztrák ipar a magyar fogyasztó piacokon, láttuk, hogy 1900-ban gyapotárunkért 143.5, posztóárunkért 37.3, selyemárunkért 47. gépekért 35.4, kikészített bőreért 29, cipő árunkért 24.9, len- és kenderárunkért 17.6, női konfekció-cikkkekért 17.8, összesen pedig 886 millió koronával adóztunk az osztrák iparnak a hazai ipar kárára, melyért hála fejében azt kiáltják felénk Lajtánturól: Wozu Geld nach Ungarn senden?

Valóbanrendkívül nagymérvű önuralomra van szükség, hogy ezt a perfid viselkedést ne csak szóval, hanem tettel megtoroljuk és tényleg alkalmazzuk a viszonságát, amelyet cikkünk czime fejez ki: Wozu Geld nach Oesterreich senden. A magyar ipar és kereskedelem nem hozhat nagyobb áldozatot a

mezőgazdaság érdekében, mint midőn tartózkodik a legvehemens agitációtól és nem fizet Ausztriának hasonló pénzzel.

Wozu Geld nach Oesterreich schicken? — mondhatnák a magyar kereskedők is és támaszkodva a fogyasztók hazafias érzületére, bizony hamar kiküszöbölhetnék azt a sok osztrák rongyot, melyért éveken át annyi milliót kidobunk. És mekkora fellendülést nyerne ezen hazafias felbuzdulás által a hazai ipar! Például len-, kender-, pamut- és juttafonógyáraink ma alig 22-23 millió kötő és kötszövőgyáraink 1 1/2 millió, selyemgyáraink 1-2 millió, kékfestő- és fehérítőgyáraink 13 millió korona értékű árut állítanak elő s a belsejüknél alig 10-25%-át fedezik. De minő fellendülés lenne az, ha az osztrák iparnak eme cikkekért áldozatul hozott 270-300 millió kor. értékű megrendelést a hazai ipar kapná? Azonban a mezőgazdaság vélt vagy valódi érdekeiért — nem vitatjuk, lakatot teszünk a szájunkra és küldjük a pénzt Ausztriába, szidalmakat, rágalmakat, gunyt és fenyegetőzést pedig zsebre rakjuk, mert nem akarjuk a kiegyezés sorsát az egyenletlenkedés szításával kockára tenni.

De hát meddig tart ez a gyávaságnak is mondható lojalitás? Addig, amíg a pohár csortultig lesz és amíg fel nem ocsudunk abból a végzetes tévedésből, hogy az Ausztriával való gazdasági kiegyezésre Magyarország feltétlenül szüksége van. Ehhez a kijózanodáshoz pedig már nagyon közel állunk és napról-napra közelebb visznek alhoz a Lajtánturól áthangzó kifakadások, jogtalan követelések és ellenséges indulatból fakadó jelszavak. Az osztrák kormánynak kellene ezek elfojtása érdekében erélyesen talpra állani, de sem ereje, sem hajlama nincs hozzá, a magyar kormány pedig csakugyan nem taníthatja ki tisztségre és okosságra a morva kereskedőt. Az ellenséges indulat tehát napról-napra mindinkább kifejlődik és végre mi is levetkőzzük ázsiai egykedvűségünket s kimondjuk e jelszót: Wozu Geld nach Oester-

reich schicken? Akkor aztán ám lássa az osztrák ipar, hogy hogyan él meg a magyar fogyasztó piacok nélkül.

A gazdasági depresszió okai.

Már hosszú ideje, de különösen az utolsó néhány hónap alatt főképen a gazdasági kérdés irányította magára a közfigyelmet. Hogy mik ezen jelenség indító okai, arról többé-kevésbé a sajtó után már tudomást szerezhettünk.

Villámgyorsasággal terjednek a gazdasági válság előjelei, melyek nyomában már ott találjuk az általános gazdasági pangást, az egész vonalon érezhető stagnációt. A közelgő veszély elhárítására azonban mindez ideig óvintézkedések nem tettek. Tehetetlenül állunk a fenyegető krízis hirtőkeivel szemben tétlenül nézzük, mikép rágja a gonosz féreg gazdasági életünk ma már tulérékeny szervezetét. Pedig ha ez összedől, itt lesz kiszámíthatatlan következményeivel a válság, melynek hatása alatt évtizedekre terjedő visszaféjlődést fogunk végigszenvedni.

Nem napok, sőt nem is hónapok kérdése a gazdasági válság bekövetkezése, ám ha a napjainkban észlelhető roham lépésekkel haladunk előre a visszaféjlődés útján, akkor tán egy rövid évtizeden belül a veszély elkerülhetetlen.

Merészség tán a mai viszonyok között vissza, féjlődést konstataálni; ha azonban tekintetbe vesszük, hogy az aránylag még csak rövid idő óta tartó általános depresszió hatása alatt egyetlen egy lépéssel sem haladtunk előre, sőt határozott kilitásunk van a jövőre nézve hogy a pangás még félelmetesebb mértékben fog fellépni, akkor a jövőt illető aggályaink nagyon is indokoltak. Évekig húzódó stagnációnak csak hanyatás lehet az eredménye, melynek nyomása alatt úgy gyengül gazdasági életünk szervezete, miként a beteg emberré kimerítő, súlyos betegség alatt.

Lássuk tehát, hogy a jövőt illető aggályainknak mi a valódi alapja és mi állította meg gazdasági életünk vérkeringését? A kik mulónak vagy legalább is utóhatás nélkülnek tartják a minden téren benitólóg ható pangást, azok figyelmen kívül hagyják ama fontos körülményt, hogy a rendes medréből kiszorított gazdasági fejlődésnek rövid időn belül is jelentkeznek oly kinövéssei, melyek fokról-fokra úzik romboló munkájukat azéltkül, hogy e jelenség mibenlétét alapos és körültekintő megfigyelés nélkül konstataálni lehetne.

Ilyen jelenségek sajuos kelleténél is nagyobb számmal mutatkoznak minden irányban. Napról-napra találkozunk a tőke uralmának egy-egy fenyegető

TÁRZA.

Kaczagó nyomor.

Irta: Liptai Imre.

— Egyszerű hónapos szoba. Délelőtt 10 óra van. A nap erősen besüt az ablak rongyos függönyén át az ágyra, melyen költői rendtelenségben egy bizonyos haju ifju aluszsa az igazak álmát. Az ágy előtt, a földön nyomdai korrekurák vannak. Az éjjeli szekrényen a gyertyatartóban még füstölög a kitégett gyertya.

Az ifju: (A nap meleg sugarai alatt fészkelődni kezd az ágyon. Egy pillanatra fel is ébred, aztán csamcsog, hortyog és a fal felé fordulva, tovább alszik. Ebben a pillanatban az ágygyal szemben levő diványról egy cipő repül az alvó felé. Ugyanott megszólal valaki.)

Valaki: Hé! Bundás, alszol még?

Az ifju: (Felneszel e hangra. Fél álomban.) Na! Ki az? (Zavartalanul csamcsog.) Alszom.

Valaki: De ne aludj hékás, nemsokára dél lesz.

Az ifju: (Még mindig álomban.) Dél.

Valaki: Dél ám. Már a hasadra süt a nap. Hát nem kelsz föl?

Az ifju: (Erősen gondolkozik.) Ki az ördög költőget itt engem? (Felül az ágyban és álmos szemekkel néz a divány felé.)

Valaki: Szervusz, te vén csataló.

Az ifju: Ni! Hát te hogy kerülsz ide? (Kidörzsöli az álmot szeméből.) Te vagy Bandi?

Bandi: Én. Bekvartélyoztam magam éjszakára hozzád.

Az ifju: Megint pillanatnyi házbér zavaraid voltak?

A vendég: Szóra sem érdemes. Ugy sem akartam már ott maradni, komisz volt a kiszolgálát.

Az ifju: Hát csak pihend ki magad öreg.

A vendég: Azon már tul vagyok. De te barátosabb potát is vágthatnál. Talán beteg vagy?

Az ifju: Kutya bajom sincs. Csak eszembe jutott, hogy ma én is hurczolkodom.

A vendég: Itt is komisz a kiszolgálát?

Az ifju: Annyira, hogy estére, nem tudom, hol hajtjuk le a fejünket.

A vendég: No iszen! Nem muszaj mindig aludni.

Az ifju: Igazad van.

(Néhány pillanatil szótlanul bámultak az ablakra.)

Az ifju: (Kiugrik az ágyból és öltözködni kezd. Apatikusan ismétli:) Nem muszaj mindig aludni.

A vendég: (Hosszas töprengés után) Te!

Az ifju: No!

A vendég: Van lélegzeted?

Az ifju: Van az ördögöt. Tegnap még volt tezenöt forintom. Ugy küldték a házbérre, de keveseltem hát, kimentem a löversenyre szerencset próbálni.

A vendég: Egyedül?

Az ifju: Nem. Velem volt az az örült komédiás is. Barátom, annyit sem ért a lovakhoz, mint a cipőhuzom. Azt mondja az a tizenégykarátos számár, hogy tegyem meg „For ever”-t.

A vendég: For ever t.

Az ifju: Egy dög. Egy vízholdó gebe „Gut gesint” mellett. Mindjárt mondtam, hogy butaság, nem jöhet be.

A vendég: Hát mért tetted meg?

Az ifju: Nem tettem meg. „Gut gesint”-et raktam meg minden pénzemmel.

A vendég: No és?

Az ifju: No és! Mit no és? „Gut gesint” ki-tört és „For ever” egy nyomorult nyakhoszszaal megnyerte a versenyt. A komédiás nyert ötven pengőt.

A vendég: (szörnyűködve) Ötven pengőt!

Az ifju: Ilyen piramidalis szerencseje legyen valakinek.

A vendég: Mért nem kértél kölesön tőle.

Az ifju: Rösteltem, mert kaczagott az a desztillált állat, hogy majd megpukkadt.

A vendég: (kétségbeesve monologizál) For ever . . . Gut gesint.

Az ifju: Később mégis kértem két forintot. Gondoltam legalább a házbéremet nyerjem vissza.

A vendég: Nos?

Az ifju: Az utolsó futam következett. Azt mondtam a komédiásnak, rakjuk meg „Tökfilkót.” De hát beszélj vele, neki jobban tetszett a „Kis kaczér.”

A vendég: Mindig mondtam, hogy az egy perverz kutya.

Az ifju: Mit volt mit tennem? Egy forintot adtam a „Kis kaczérjához” — egy forintot pedig mutyiba adtam egy ismeretlen urnak „Tökfilkóra.” A „Kis kaczér” becsapta a komédiást. Minden pénze elusott. Én legalább kaptam a forintra hármát. „Tökfilkó” nyert.

A vendég: (felvillanó tekintettel) Három forintot!

Az ifju: Hát most mit csináljak? — gondoltam magamban. — Ezzel ugyan nem fizet-m ki a házbéremet.

A vendég: Az igaz, de legalább másutt foglalónak adhatnád.

veszélyével anélkül, hogy vele szemben felvennők a harcát. Ugy teszünk mint a terv nélküli hadvezér, ki közlegényeit dobja oda áldozatul az ellenségnek s csak akkor bánja meg tettét, mikor a küzdelmet azért kell feladnia, mert a megmaradtak csak vezetni de harcolni nem tudnak.

Ott látjuk az első sorokban gazdasági életünk közkatonaait, a kisiparosokat, a kiskereskedőket s a porontokat (kisgazdákat) s ha a pangásnak őket vetjük oda áldozatul, akkor a veszteség elkerülhetetlen, mert velük együtt kidulnak gazdasági életünk leg-erősebb támaszai. Hisz mit ér a legkitűnőbb mag, ha nincsen megfelelő talaj, hová elveszük azt? Hogy fejlődjön a földművelés, az ipar és kereskedelem, ha nincsenek, kik ezen ágakat művelik?

E kérdéssel eljutottunk gazdasági életünk leg-érzékenyebb sebeihez. Sokan tán azt mernék állítani, hogy a minden téren észlelhető pangásnak tökéhiány az oka. Első pillanatra tényleg hajlandók vagyunk ezt elhinni. Minél mélyebben kutatjuk azonban a depresszió okait, annál inkább arról szerzünk meggyőződést, hogy sok töké hiányzik gyümölcsözetlenül s csak a hitelezés különböző csatornáin át jut a gazdasági élet szervezetébe.

Kétségtelen, hogy a hitel gazdasági életünk életető eleme, mely nélkül egy pillanat alatt megállana annak vérkeringése, de ezzel szemben tagadhatatlan az, hogy a célját tévesztett hitel gazdasági életünk egyenes megrontója.

Nem a pénzintézetek által nyújtott hiteltől szólunk, hanem a kereskedők egymás közötti óráhiteltől s kérdem, hogy a legutolsó három-négy év alatt létesült üzletek hány százaléknak van létalapja? Sajnos, e perozentek a minimumra szorítkoznak s ha van egészségtelen fejlődés, akkor bizonyára s első sorban a tisztán hitelen alapuló és az életképesség minden feltételét nélkülöző különféle vállalatok keletkezése az. Csak rövid ideig állnak ezek fenn, de a vihar, mely elsöpri őket, érzékeny sebeket üt.

Ime a visszafejlődés a szó szoros értelmében. Nem vagyunk tökeszegény ország, sőt ismételtelen állítom, hogy sok töké hever gyümölcsözetlenül. Mit értünk e kifejezés alatt? A vállalatok, mint fennebb vázoltam, töké nélkül keletkeznek a miért is legfőbbjénél hiányzik a siker alapja. Mennyivel más irányt venne fel gazdasági életünk fejlődése, ha kellő mennyiségű töké mozgatná az egyes vállalatokat!

Nem az tesz tanúságot az ország jólétéről, ha a töké azért vándorol külföldre, mert itthon nem értékesíthető — pláne most a pangás idején, — hanem legvilágosabb bizonyítékai az egészséges gazdasági életnek virágzó vállalatok, melyek hiányát mi azonban nagyon is érezzük. Mennyit lendítene gazdasági életünkön az, ha a vállalatok olyanok kezében volnának, kik a szükséges töké felett rendelkeznek! Vajon miért nem tudunk mi versenyezni a külfölddel? Hisz nyereségben gazdagok vagyunk, meg van tehát az ipar alapfeltétele s mégis azt látjuk, hogy a külföldről behozott cikkek sikerrel veszik fel a versenyt ami gyártmányainkkal. Pedig a külföldi cikkek ára addig míg a belföldön fogyasztásra kerül, az ipari kivétel (feldolgozás) költségein kívül, már magában foglalja azok anyagi hasznát, kik azt a kivitel kereskedelmének átadták. Magában foglalja a vám- és egyéb kiadásokat, melyek árát tetemesen növelik. És mégis hogyan van az, hogy a külföldi cikkek ezek dacára sikerrel állja ki a versenyt a mi áruinkkal?

A kérdés az első pillanatra nélkülözni látszik a valóság alapját, ha azonban mélyebben tekintünk a dolog lényegébe, akkor sajnosan kell konstatálnunk, hogy bizony még mindig a külföldi árué az előny

s a ki finomat és ennek arányában mégis olesót akar venni, az a legtöbb esetben külföldi árut vásárol.

Önkéntelenül merül fel ezzel kapcsolatban az a kérdés hogy tán nálunk nem is képesek hasonló árucikket előállítani? Erre azonban határozatlan azt felelhetjük, hogy igenis tudunk, csak az a baj, hogy szegények vagyunk.

Közvetlenül, hogy nálunk az ipar még ma is lenézett foglalkozás, melynek üzésére csak szegény ember vállalkozik, aki, ha a tökély legmagasabb fokára is vitte ügyességét, még akkor sem tud boldogulni, mert szegény. Ha üzletet nyit, ha önállóan kezd dolgozni, akkor hitelhez folyamodik.

A gyárosnak fizetett kamatok, melyek rendszerint az áru magasabb árában jutnak kifejezésre, már eleve kizárják annak lehetőségét, hogy valaha zöld ágra vergődjék.

No de ha e nehézséggel még csak megküzdené valahogyan, még akkor sem reusálhat, mert töké hiányában árut nem képes távolabb eső vidékeken forgalomba hozni. Így van ez gazdasági életünk minden ágazatában. És hogy tudunk eredményt felmutatni, ha van hozzá elégséges anyagi erő, erre a kézzelfoghatóbb bizonyíték az, hogy oly vállalatok, melyek az életképesség alapjával bírnak, azok virulnak s bármely külföldi állam hasonló vállalataival egy sorban említhetők. Azonkívül az olyan üzleteket, melyek a szükséges töké felett rendelkeznek, nem seprük el egyhamar a gazdasági élet semmiféle hullámcápasáit.

Míg azonban gazdasági életünk töké hiányában napról-napra sorvad, amíg egyik vállalat s egyik üzlet a másik után kilehel lelkét, s a míg a pangás látni engedi élesre fent körmeit addig a belföldön nem értékesíthető töké Bécsebe vándorol, ahol azt saját előnyökre fel tudják használni. Ez az jele annak, hogy a vállalatok nagyon is szükiben vannak az életképesnek s ez dokumentálja, hogy a töké inkább külföldre viszvük, mert nálunk csak szegény ember új ipart, csak pénz nélkül nyitunk üzletet, a paraszt nyomorog, a tökébirtokos minél kevesebb kockázattal s minél jobban óhajtja elhelyezni tökéjét, de vállalkozásba nem fog s így az ő tökéje gazdasági életünkre csak annyiban bír jelentőséggel, amennyire azt hitel alakjában igénybe veszik.

Az említettekön kívül még egy külső jele a pangásnak az, hogy éppen a mostani időben, mikor olesó a pénz, kevesen veszik azt igénybe s ha drága, akkor meg azok használják, kik reák vannak utalva.

Szt. J.

H I R E K.

— **Erzsébet napja Pancsován.** Három éve mult annak, hogy gyilkos kéz orozva oltotta ki felejtethetlen Nagyasszonyunk, Erzsébet királynénak a magyarokra nézve oly drága életét. Mi volt ő nekünk? mit vesztet Magyarország...? azt szavakkal leírni nem lehet. Erzsébet napján a három völgy és négy folyam bercezes dicső hónapban, palotában és kunyhóban egyaránt könyözve gondoltak a legjóságosabb királyasszonyra. Pancsován is meglátszott a gýász külső jele. A középületeken gýászlobogók lengtek. Az iskolák emlékünnepeket rendeztek. A rom. kath. templomban pedig gýászistenisztelet volt, melyen a város hatóságai, a hivatalok és testületek képviselői nagy számban vettek részt. A gýászmisét Muzics Sándor házfőnöklébenos celebrálta Faix Lipót és Brogyán Kálmán hitoktató-segédlelkészek segédlettel.

lyett, még a bor helyett is picoló. A véga aztán az lett, hogy egész éjszaka nem tudtam aludni. Most aludtam csak el reggel felé.

A vendég: És én felkötöttem.

Az ifju: Nem baj öreg, de hát hogy kerültél tulajdonképpen ide?

A vendég: Nem untatlak vele. Olyan közönséges dolog. Elég az hozzá, hogy én tegnap estem át azon, amin te csak ma fogsz átesni.

Az ifju: A küszöböt gondolod?

A vendég: Olyan félér. Éjszaka aztán erre haladva, világosságot láttam az ablakokban. Gondoltam, benéznek hozzád. De olyan jól aludtál, hogy nem akartalak felkeltetni.

Az ifju: Nagyon okosan tetted. (Kis hallgatás után mint egy ötlettel megkapatva.) Hát ugy-e, ma nem ebédelünk?

A vendég: Az előjellekből ítélve, nem lehetetlen, hogy talán nem ebédelünk.

Az ifju: Pedig nem volna éppen baj, valami jó koszt.

A vendég: Tűrhető volna (Kis gondolkodás után.) Nincs valami értéktárgyad?

Az ifju: Tegnapelőtt váltam meg az utolsó daraboktól. Volt egy látesővem meg egy bicikli lámpám. A látesővem nem nézhetne, hogy a bicikli lámpám elszakadt a kerékpárjától, hát mind a ketten utána mentek a purgatóriumba. Három koronát kaptam értük. De már nincs meg.

A vendég: Mindjárt gondoltam. Hát ezek a korrekurák?

Az ifju: Könyvet adok ki. Barátom, lesz pénz, mint a polya.

A vendég: H! Haj! Abból m valigh ebédelünk

— **Rendkívüli városi közgyűlés.** Pancsova város törvényhatósági bizottsága kedden, november hó 26-án d. e. 9 órakor rendkívüli közgyűlést tart bajsai Zákó Milán főispán elnökelete alatt, mely alkalommal a következő ügyek kerülnek tárgyalás alá: 1. Bizalmi férfiak kijelölése az 1902. évi esküdtek alaprajstromának összeállításához. 2. Az 1902. évi virilisták névjegyzékének bejelentése és a városi törvényhatósági bizottsági tagok választása idejének meghatározása. 3. A király-kép festési költségének fedezésére vonatkozó javaslat. 4. Az 1902. évre szükséges legfontosabb nyomtatványok, papírnemű, irodaszerek beszerzésére tartott árlejtés eredményének bejelentése.

Eljegyzés. Szűcs Béla kir. törvényszékünk egyik kiváló tagja, folyó hó 17-én eljegyezte néhai dr. Alföldi Izidor bájós és szellemdús leányát, Alföldy Emmát. Tartós és teljes boldogságot kívánunk a kötendő frigyhez.

Báró Dániel Ernő az Antalfalvi aknak. Kerületünk nagyérdemű képviselője, báró Dániel Ernő v. b. t. t. az antalfalvi négy hold területű templom-teret saját költségén parkiroztatja. E célból kertészei már hetek óta Antalfalván időznek, hol a költséges munka e hó végén nyer befejezést. Báró Dániel Ernő ezen nemes áldozatkész eljárásával elévülhetetlen érdemeket szerzett magának Antalfalván.

A délmagyarországi szini kerület választmánya Budapesten. A délmagyarországi szini ker. választmánya folyó hó 25-én Rónay Jenő főispán elnökelete alatt ülést tart, a midőn is a választmány e kerület sziniársulata részére subventió, ingyenes vasuti szállomány és egyéb segély kieszközölése céljából küldöttségileg a belügyminiszterhez fordul. Feymann Gyula ügyvéd, a pancsovai szini szövetkezet elnöke, a választmányi ülés és a belügyminiszterhez vezető küldöttségben való részvétel végett Budapestre utazott.

Házasság. Szűcs Antal a Pancsova-kubini árment-sító és belvíz-szabályozó társulat volt osztálymérnöke, ezidőszereint Pécs szab. kir. város főmérnöke, folyó hó 21-én tartotta esküvőjét Bécseben özv. Lederer Gusztávné császári tanácsosnő leányával, Lederer Alice úrhölgygyel.

A továbbképző tanfolyamon f. hó 30-án, s szombat on Péterfi Lajos tart előadást „Csokonai költsézetek” czimén.

— **Üdvözlés.** Az ág. ev. két előkelő tagját, kiknek az egyház szolgálatában töltött 50 év fordulóját nem rég ünnepelte a háas egyházközösség, Zsilinszky Mihály vall. s közokt. ügyi államtitkár, a bányakerület egyházkerület felügyelője nagytiszt. Schwalb György lelkész úrhoz intézett levelében igen szívélyesen üdvözölte. s érdemeiket a legelismertebb szavakkal méltányolta. Az állam titkár levelének egy része így hangzik: „A ki szegény ev. egyházunknak 50 éven keresztül oly hiven s fáradhatatlanul szolgált ki a szellemi s anyagi téren működött, hogy hitsorsaitak szóval és tettel segítsék, az valóban megérdemelte, hogy a jó emberek őt szeressék s a mindenható Isten állásával elárassza. Kértem nagytiszteletű Urat, szíveskedjék miúdkét kiváló jubileusának legmelegebb üdvözlését s tiszteletemet tolmácsolni.”

— **Új politikai magyar napilap.** „Nagybecskerek” Hírlap” czim alatt új politikai napilap indult meg a mult héten Nagybecskereken. A torontali viszonyokat alaposan és élesen kritizáló lap főszerkesztője dr. Váradymre, felelős szerkesztője Miklós Gyula. Az élénken szerkesztett lap előfizetési ára: egész évre 20 k.; félévre 10 k.; negyedévre 5 k.; és egy óra 2 korona.

— **Halálozás.** Szende Ede rendőrségi írnok november hó 22-én hosszas szenvedés után 62 éves

Az ifju: Kérlek, hogy kibeszélj. Elkeseredésemben beültem a kávéházba, ahol a komédiás már a negyedik abszintet itta bubánatában és hitelbe. „Ugy-e mondtam? Te tizedik csapás” — szóltam mellé ülve. — „Csak hallgass — fel-le — te vagy az oka, mert az első blamázs után nem akartam hiúni. De most legalább eredj, nézd, hogy legyen egy kis pénzünk...”

A vendég: (Ismét felvillanó tekintettel) Ebben igaza volt.

Az ifju: Ördögöt volt igaza. Betuszkolt a kártyaszobába, ahol ferbli ment. Letült-m. Beraktam szépen mind a három forintot harminczegy pirosra. Hívtam még öt pengőt, az a potrohos bon viván volt az ellenfelem az arénából.

A vendég: (Hevesen dobogó szívvel) Nos, nos?

Az ifju: Három hetese volt.

A vendég: Oh, a gazember.

Az ifju: Szóval, most van még öt forint adósságom.

(Eközben felöltöztek s föl és alá járkálnak a szobában.)

A vendég: (Kiméletesen) Hát hol vacsoráztál?

Az ifju: Vacsorátni? Hja, igen Estefelé eszembe jutott, hogy elmegyek az unokaöcsémhez, gondoltam magamban, igazán nem szép, hogy sonasem nézek felé. Most felmegyek hozzá, hátha van valami hazai küldeménye.

A vendég: Igazad van. Pártolni kell a hazai ipart. Jól bevacsoráztatok?

Az ifju: Elég jól. Csak nagyon sötét volt a menü. Nem volt más, mint fekete kávé.

A vendég: Cukorral?

Az ifju: Cukorral de hidegen. Ettünk vagy öt fogást. Picoló a hall helyett, picoló a pecsenye he-

Az ifju: Ugyan te kishitű, hát muszáj mindig enni?

A vendég: Szó sincs róla, de szokás.

Az ifju: Rossz szokás.

(Delet harangoznak. A szobában egy kis csönd áll be. Szünet után):

A vendég: Tizenkét óra.

Az ifju: Dől van.

A vendég: Ne mennék egy kissé sötétlni?

Az ifju: Minek? A levegőn megéhezik az ember.

Különben ha te akarsz...

(Indulnak. Az ajtó mellett hirtelen megáll az ifju.)

Az ifju: Te öreg! Van egy fényes ötletem.

A vendég: (Örömmel.) Ebéd?

Az ifju: Mondom, hogy ötlet nem ebéd.

A vendég: Hát halljuk.

Az ifju: Meddig van jogom ebben a lakásban maradni?

A vendég: Törvény szerint déli egy óráig.

Az ifju: Akkor hát vedkezz!

A vendég: Megőrültél?

Az ifju: Szó sincs róla. Hadd pukkadjon a háziasszony. Megfürdünk meg egyszer utoljára a fürdőszobában. Nos mit szólsz hozzá?

A vendég: (Savanyu arccal.) Ebéd helyett fürdős?

Kissé vizenyős ötlet, de tagadhatatlanul mesés. Menjünk fürdőni.

Az ifju: (Felragyogó arccal.) Jerünk!

(Operai allurókkal): Első fogás: tuss! Második fogás: zuhany! Harmadik fogás: hullám fürdő alá

mode! Tengerre magyar!

korában meghalt. A boldogult 22 évig hű odaadással és lelkiismeretességgel szolgálta a várost. Temetésén, mely szombaton délután ment végbe a városi tisztviselői kar Mattanovich Adolf polgármester vezetésével testületileg vett részt. Nyugodjék békében.

Országos ügyvédyűlés Budapesten Az új perrendtartással kapcsolatos ügyvédi érdekek védelme, az ügyvédi rendtartás reformálása és az ügyvédi kart érintő sérelmek orvoslása czéljából, folyó hó 24, 25. és 26 án Budapesten ügyvédyűlés tartatik, a melyen a pancsovai ügyvédek képviselőiben Feymann Gyula ügyvéd vesz részt, ki e czélből tegnap Budapestre utazott.

Nemzetközi méhészkongresszus Temesvárott. Temesvárról jelentik, hogy a német, osztrák, olasz, román és magyar méhészeknek ott nemzetközi kongresszusuk lesz a jövő esztendő augusztus hónapjában. A kongresszus védnöke Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter. Tiszteletbeli elnökök Dessoffy Sándor püspök, Wekerle Sándor, Kiss Pál államtitkár, Molnár Viktor főispán, Máday Izidor miniszteri tanácsos, Telbisz Károly polgármester, Vámosy Mihály kir. tanácsos méhészeti egyesületi elnök, dr. Kühl Vilmos, a német-osztrák-magyar vándorgyűlés elnöke, Beck Pál tanácsos, dr. Dzierzon János, gróf Pfeil Ede. Főtítkárnak Kovács Antal. Rendezőbizottsági elnök báró Ambrózy Béla. Temesvár városa és a földmívelésügyi kormány nagyszabású előkészületekkel vesznek részt a kongresszus rendezésében.

Kinevezés. A vallás és közokt. ügyi miniszter Páncz Gyula okl. tanítót a lajosfalvi állami iskolához kinevezte.

Emlékeim cím alatt f. é. nov. hó közepén 10 12 ivre terjedő és 18 képpel illusztrált kötetben jelennek meg Perjéssy Lajos versei áll. főreál. tanár s a „Délvidék“ szerkesztője elbeszéléseinek azon része, melyek nagyjából a természet köréből vett dolgokkal foglalkoznak. A munka, melyhez Herczeg Ferencz írta az előszót, Singer és Wolfner budapesti cég bizományában fog megjelenni. A jeles tollú író vállalkozását a magyar olvasó közönség pártfogásába ajánljuk. A csinos kiállítású, de főleg érdekfeszítő könyv ára 2 korona. Előfizetések szerző címére, Verseczre (Laktanya-uteza 28.) küldendők.

Perronjegy kényszer. Az államvasutak igazgatósága szigorú rendelettel meghagyta, hogy a pályaudvarok ugynevezett „perronjain“ ezental ameg utazóknak csak perronjegyvel szabad tartózkodni. A perronjegy ára 20 fillér, melynek fele az illető község vagy város szegény iskolás gyermekei, másik fele szegény vasutasok gyermekei felruházására fordítatik.

Elpáholó rendőrök. Pénteken délelőtt a „Pancsevo“ propeller egyik fűtője a városban megfordulva az Erzsébet tér egyik üzletének kirakata előtt megállt és bámulta a szebbnél szebb holmikat. Almodozásából azonban durva hang riasztotta fel. A Kecskemétyt leső városi rendőr meglátta a csendesén álló munkást kiváló figyelmére és „mit ácsorogsz itt te csirkefogó“ megszólítással tisztelte meg. Majd igazolásra szólította fel a méltatlankodót és miután az nem akarta nevét megmondani — így mondja a rendőr — be akarta kísélni. Erre dulakodás támadt a kettő között, miközben a rendőrnek segítség érkezett. A markos munkás sem vette most már tréfára a dolgot és egyett lödítve a rendőrin kiszabadította magát és hajójára szökött. Mindez persze nagy csődületet okozott. A rendőrök a közönség hahotójától kísérve üldözőbe vették a szökevényt. A hajóra érve újból le akarták tartoztatni a fűtőt és miután az ellenkezett kellően tapintani kezdtek. És ezzel a hajóskapitány felszólítására sem hagytak fel. Sőt egy szálloda kapusának segítségével még jobban kezdték megdolgozni. Erre aztán a „Pancsevo“ matrozai és a szomszéd hajók emberei is beleelegyedtek és isten igazában helyben hagyták a basáskodó rendőröket kapus barátjukkal együtt és kitétték őket a szárazra. Szava hihető szemtanuk szerint ez így történt. Az elpáholásról azonban nem tudnak a kapitányságnál semmit. Mit tartanak a város házán rendőreink tapintatosságáról?

Sok a mulasztás. Az iparos és kereskedő tanoncziskolában sok a mulasztás. A múlt október hónapról nem kevesebb mint 73 mulasztó tanoccz lett kimutatva és ellenük az eljárás megindítva. Különösen sok a mulasztás a vasárnap délutáni hittani órákban. Ez utóbbi tüvemény is jele annak, hogy az inasokra, kik az egész héten át nappal a mesternek este az iskolának kell hogy rendelkezésre álljanak, rá férne egy szabad délután. Mind a mellett figyelmzettük a tanonczokat tartó kereskedőket és iparosokat, hogy jobban őrizték ellen inasai iskolába járását, mert a mulasztások miatt csak nekik lesz kellemetlenségük.

Kinevezés. A besztercei kir. törvényszék elnöke Hoffmann Károly ottani polgári iskolai tanárt, városunk szülöttjét, az ugyanottani kir. törvényszékhez német tolmácsá nevezte ki.

Tolvaj az iskolában. Ritka vendége volt hétfőn éjjel a pancsovai polgári és felső kereskedelmi iskolának. Éjjeli után az emeleten lakó iskola szolga gyanus neszre lett figyelmes. Majd az igazgatói iroda ajtó nyikorgását hallotta. Rosszat sejtve a földszinten lakó szolgatársát felkeltette, ki a rendőrségre sietett. Herz rendőr a két szolgálóval végig kutatta az iskola épületet és az egyik tanterem kályhája mögé bujva találtak egy gyanus alakot, ki részegnek tetette magát. A rendőrségre kísérték, hol Lóc József ügyeletes rendőr-alkapitány azonnal vallatára fogta. Fáj Károlynak hívják az éjjeli látogatót, ki ujvidéki illetőségi pékség. Álkulcsal nyitotta fel a kaput, az igazgatói iroda ajtaját, valamint az íróasztal több fiókját, honnan 59 korona készpénzt emelt el. A pénzt és egy csomó állulcsot megtalálták nála. Átadták az ügyésznek.

Vendéglősök és korcsmárosok figyelmébe. A kereskedelemügyi miniszter a múlt év végén rendeletet adott ki, mely szerint mindazon vendéglősök és korcsmárosok, kik élelmiszerek elárulásával foglalkoznak, külön iparengedélyt kötelesek váltani ez évi március 31-éig. A miniszter most ezt a határidőt f. é. december 31-ig meghosszabbította. Figyelmeztetjük tehát az érdekelteket, hogy ne mulasszák el az iparengedély megváltását, mert ellenkező esetben nagy kellemetlenségnek lesznek kitéve.

Késelő bocskoros. Dankulov Szvetozár bocskoros segéd szerdán éjjel a felsővárosban rá lesett Risztics Istvánra és azon súlyos szurási sebet ejtett. A sérült Riszticset az orvosok vették ápolás alá, a vérszomjas bocskoros iránt pedig a rendőrség viseltetett érdeklődéssel.

Megrökött triumvirátus. Egy felsővárosi nyilvános mulató egyik szépsége, Schneider Borbála meglapta társnőit és gazdáját és a „Nap“ vendéglő szoba-asszonyával és egy oda szállott szoba urral — a lopott tárgyakkal együtt, kerekelt oldott. Keresik a „hármasszövetséget“ minden felé.

Kellemetlen lakás keresők. A Sztarcsovai uti Fempel-féle házban kiadó egy lakás. Szerdán délelőtt beállított két lakás kereső a ház tulajdonoshoz, ki megmutatta nekik az Atlas Samu úgynök által lakott lakást. A lakás keresők eltávozva kilátásba helyezték, hogy még egyszer visszajönnék. Este Atlasz azonban vette magát észre, hogy mintegy 120 korona értékű fehérneműje eltűnt. A két jómadár ugyanis megfigyelte a lakásnézés alkalmával, hogy hol tartják a kiadó lakás kulcsát és igéretközhöz képest, de bejelentés nélkül vissza is tértek és kiürítették a szekrényt. Most bottal ülik a holmik és a lakás keresők nyomát.

Razzia. Csütörtök éjjel nagy razzitát tartott Lóc József rendőr alkaptány. Összesen 51 foglalkozás nélküli egyént vett pártfogásába rendőrségünk, kik közül 25-öt eltoloncoltak, 6 kiutasított, 19 helyben munkába állott 1 pedig a városi kórházba szállított.

Az ipartanács tagjai. A város közigazgatási bizottsága szerdai ülésében alakította meg újból az ipartanácsot. Rendes tagoknak megválasztotta Graff Gusztávot és Reineck Györgyöt; póttagoknak Kapa m ad z s i a Vazult és Tántner Ferenczet.

Kukoricza morzsoló a járdán. Mult számunkban megemlékeztünk arról, hogy a Merczy-utcában rendőri tilalom daczára a fél utca elfoglalása mellett kukoricát morzsoltak. Utána jártunk a dolognak és legilletkebb helyen arról értesítettek, hogy a rendőrmester a helyszínen betiltotta a munkát, a géptulajdonos ugyancsak aznap délelőttjén a főkapitánytól személyesen is azt az utasítást kapta, hogy a munka azonnal beszüntetendő. Ezek tények; de tény az is, hogy a rendőri tilalomnak nem volt foganatja. Most kihágás miatt megindították az eljárást. De hol marad a hatóság tekintélye?

Az ipartörvény revíziója. A kereskedelmi miniszteriumban évek óta dolgoznak az ipartörvény revízióján; a régóta húzódó ügy most végre döntő stádiumba jutott. A kereskedelmi miniszter megbízásából dr. Andor Endre miniszteri titkár tapasztalgyűjtés végett bejárja az egyes ipartestületeket, hogy közvetlenül az érdekeltektől hallgassa meg az ipartörvény iránt támasztott kívánásaikat nézve.

Az arcképes igazolvány. A temesvár-budapesti vonalon mulatságos jelenet történt a napokban. Egy fiatal ember-képből álló társaság, hogy unalmát elűzze, — kártyázni kezdett. Javában ütötték a kalábert, mikor belépet a vizsgáló kalauz.

— Kérem a jegyeket! — szólalt meg.
— A társaság egyik jökevdű tagja viccelődni akarván, a tökfilkót nyújtotta a kalauznak.
— Tessék! Itt van az én jegyem!
— Bocsanat, — nyújtotta vissza a kalauz, nem tudtam hogy arcképes igazolvány nyál tet-szik utazni.

Vásárosok igazolványa. Gyakran felmerült az a kérdés, hogy a hatóságok a vásárra járó iparosoktól és kereskedőktől az ellenőrzés szempontjából követelhetik-e az ipar-igazolvány előmutatását. Egyik törvényhatóság eziránt kérdést intézett a kereskedelmi miniszterhez, ki körrendeletében kijelenti, hogy az 1884. évi XVII. t.-cz. 50 § a szerint a hatóságok jogosítva vannak az igazolvány felmutatását kérni. Ez pedig annál inkább helyes intézkedés, mert a rendes heti és országos vásárokat valósággal elárasztják az olyan egyének, kik semmiféle iparigazolvánnyal nem bírnak. Jövőben tehát ilyen visszaélések az ellenőrzés folytán — nem történhetnek meg.

„Érmeleki első szőlőoltványtelep“ Nagy Gábor (Nagy Kágya) hirdetését a t. cz. olvasóközönség szíves figyelmébe ajánljuk.

A tinta veszedelmei. A bakteriologiai vizsgálatok kiderítették, hogy a legtöbb tintában penészgombák és más baktériumok vannak, különösen pedig abban, mely nyitott tintatartóban áll. Így magyarázható amaz épen nem ritka dolog, hogy tintás tollal ejtett jelentéktelen sérülés után az illető néhány nap alatt vérmérgőzésben elpusztul. Sok gyermeknek megvan az a rossz szokása, hogy a tintás tollat a szájába veszi, vagy pedig a füzetere ejtett tintafoltot lenyalja s így eme káros baktériumok a nyállal a gyomorba jutnak s ha nem is okoznak vérmérgözést, de komoly megbetegedés alapját képezhetik. A tanítók és szülők kötelessége, hogy a gyermekeket a veszedelemre figyelmeztetve, ettől a rossz szokástól elszoktassák.

Hajómenetrend Zimony és Pancsova között. A Dunagőzhajózási Társaság most bocsátotta ki öszitéli menetrendjét, mely február végéig érvényes. E menetrend szerint Pancsováról Zimonyba indul délelőtt 6 és 10¹/₂ órakor, délután 4 órakor, Zimonyból Pancsovára indul délelőtt 8 órakor és délután 1 és 7 órakor.

IRODALOM.

A Dunántul irásban és képben.

(Dunántúli Közművelődési naptár az 1902. évre.)

(A „Dunántúli Közművelődési Egyesület“ javára szerkesztette dr. Fodor Oszkár. — Ára 2 korona. — Kapható az egyesület titkári irodájában, Budapest, Kerepesi-út 43.)

Az ország egyik legmagasabb kultúregyletének a Pallavicini Ede ögróf elnöke alatt működő „Dunántúli Közművelődési Egyesület“ nek 10 éves fennállása alkalmából díszes irodalmi vállalat jelent meg az egyesület titkára dr. Fodor Oszkár szerkesztésében. A vállalat címe: A Dunántul irásban és képben és czélja, hogy az olvasó közönségnek irásban és képben bemutassa azokat, kiknek jelentékeny részük van abban a békés harcban, melyet a „D. K. E.“ a magyar faj megtartása érdekében folytat, és hogy felhívja a társadalom figyelmét ama nagy feladatokra, melyeknek megoldását a „Dunántúli Közművelődési Egyesület“ annyi lelkesedéssel és áldozatkészséggel munkálja. Hogy a hazafias vállalat nagyobb kelendőségnek örvendjen s hogy jövedelmével gyarapítása a „D. K. E.“ vagyonát, a szerkesztő jövő évi naptárral és tiszticezimetárral is kibővítette a munkát. A díszes kötet, melynek czimlapját Vajda Zsiga, a jeles festőművész rajzolta, az irodalmi, művészeti és politikai világnak ama jeleseit mutatja be, kiket a Dunántul adott a közéletnek s bemutatja ezenkívül a Dunántul egyes vidékét sikerült képekben. Az élet- és jellemrajzok valóságos forrásmunkává teszik e kötetet az irodalom történetészek számára; a szépirodalmi dolgozatok s a szép illusztrációk pedig kelendő olvasmánynyá teszik. A kötetbe irtak: Abonyi Árpád, Balla Miklós, Hajdu Miklós, Igmándi Mihály, dr. Konkoly-Thege Miklós, Makai Emil, Pakots József. Becses közlemény ezután Berzeviczy Albert előadása, melyet Bernardino Luininól s követőiről tartott az Országos Képtárban, a melyet Luininak a milánói Brera képtárban özött remek képe: Szűz Mária Jézussal illusztrál; ismeretes a vándorkönyvtárakról, a mely intézménynek hazánkban való meghonosítója épen a „D. K. E.“ tovább dr. Molnár Gézától „Milyen zenét hallgassunk?“ Arcképpel és életrajzzal bemutattnak e kötetben a „D. K. E.“ megteremtője és első elnöke Széll Kalmán, az egyesület mostani lelkes vezetői Pallavicini Ede ögróf és Rákosi Jenő, továbbá Vaszari Kolos herceggprímás, Wlassics Gyula kultuszminiszter, Berzeviczy Albert, Fehér Ipoly pannonhalmi főapát, Antal Gábor dunántúli ev. ref. Gyurácz Ferencz dunántúli ág. ev. püspök, Vészi József, Szalay Imre, Porcsolt Kálmán a „D. K. E.“ nek 10 év óta főtitkára, dr. Fekete Ignác, báró Fejerváry Imre, Fonyvessy Ferencz, gróf Laszberg Rózsó, Nagy Jenő, Reiszig Ede, Sárközy Aurél, gróf Szechenyi Emil, Tallian Gyula dunántúli főispánok, dr. Baán Endre, Maar Gyula alispánok, Károlyi Antal, Tormay Károly orsz. képviselők. A kötetet 20 remek illusztráció tarkítja, ezek között felemlítendő az ógyalai esilagvizsgáló több képe, Szinyei Merse Pál festménye: A falu alatt a pannonhalmi apátság több sikerült képe, képek a dunántúli hadgyakorlatról, a tala vár, a magyaróvári kir. gazdasági akadémia. — A kötet ára 2 korona. Megrendelhető a „Dunántúli Közművelődési Egyesület“ irodájában (Budapest, VIII., Kerepesi-út 43.), vagy az egyesület főpénztárosnál dr. Fekete Ignácznál (V., Béla utca 3.)

Közzgazdaság.

Az idei takarmánytermés és réteink.

Az idén országszerte általános a pauasz a gyenge takarmánytermés miatt. A főök kétségkívül e tekintetben is mindenütt a kedvezőtlen időjárás viszonyokban keresendő s sajnosan igaz, hogy a legszorgalmasabb, legszakavatottabb gazda munkája és törekvése is eredménytelen marad az időjárás abnormalitások következtében; de másrészt az sem téveszthető szem elől, hogy Magyarország ma rég nem tartozik azon gazdaságilag előhaladottabb államok közé, a melyeknek például az ilyen kedvezőtlen időjárás viszonyokból előállani szokott válságos esetekben, elhanyagolt réji és legelői tekintetében, legalább némileg nem volt okuk önmagukra is utalniok. Időszertének találjuk tehát gazdáink figyelmét a ré és legelő gondozására ismételtén felhívni, mert hiszen tudva levő, hogy oly vidékeken, melyek fekvésük, klimatikus és piaczi viszonyaiknál fogva főleg állattenyésztést üznek, azoknál elsőrangú tényező mindig: a jó és elengedő takarmány; de másrészt ki is fizeti magát az intenzivebb rétmívelés. A befektetésének nem mindannyia költségés azt sem mondhatnók, hogy valami sok gonddal járok. Az időnkinti keveréktrágya és a kálitrágya alkalmazásán kívül a fogasolás és jófajta fűnagkeverék hüntésekkel a réteknak egész terjedelmükben való lassankénti felújítását eszközölhetjük.

A fogasolást kora ősszel és kora tavasszal végezzük. Kései fogasolás úgy fejlődő fűre, mint herefélékre alkalmas. A rétfogas persze mindig a talaj természete szerint választandó meg; kötöttebb talajokhoz nehezebb, lazább talajokon pedig könnyebb fogas használandó. A mi a rétek legeltetését illeti, az tavasszal határozottan káros és habár korán történjen is, ez a szokás mindenképp mellőzendő volna. Hiszen nyilvánvaló, hogy a legelésző jószág a nedves talajt kora tavasszal a sarjadzó fűvel együtt összetapossa, minek következtében a fű csak gyengén és lassan bokrosodik, hamar felnyúl, ritkásan nő, kevés lesz a szénához, elburjánzik a gyom.

Az őszi legeltetésnél gondot fordítsunk arra, hogy a rét marhával túlterhelve ne legyen, egy helyen soká ne időzzön, nedves időben ne legeltessünk s a tél közeledtével idejekorán behajtsunk. Ha az elmondottakat figyelembe vesszük gazdáink, meg vagyunk győződve, hogy rossz abnormis időjárás esetén se lesz oly rossz természetünk, mint az idén volt.

Hirdetések.

4146. szám.
1901.

Hirdetmény.

Tekintettel azon körülményre, hogy még szám-s adózó a folyó évi 3129. számú hirdetménynek, a folyó évi adóelőírásnak az adókönyveskébe leendő előírás tárgyában, nem felelték meg — újból felhivatnak az érdekeltek, hogy az adókönyveskéiket folyó évi november hó 25-től december hó 3-ig a városi adóhivatalba a kiegészítés eszközése végett, annál is inkább mutatassák be, mivel ellenesetben 2-10 koronáig terjedő pénzbírsághoz elmarasztalhatni fognak.

Városi adóhivatal.
Panesován, 1901. évi november hó 19-én.

1-1 **Bogozávljevics,**
vár. tanácsnok.

12084. szám
1901.

HIRDETMEYNY.

Panesova városa területén tartozkodó, 1879., 1880. és 1818. években született **idegen állításkötelesek** az 1889. évi VI. t. cz. 35. §-a alapján és értelmében ezennel felhivatnak, miszerint összeírásuk céljából **legkésőbb folyó évi november hó 30.-ig** a délelőtti hivatalos órákban ezen városi tanács katonai ügyosztályánál **Jovanovics Sándor tanácsnok urnál** jelentkezzenek.

A jelentkezés alkalmával az illetőségi okmányok (utlevél, igazolási jegy, munka- vagy cseléd-könyv) előmutatandók.

Azon állításköteles, aki ezen jelentkezést igazolatlanul elmulasztja, a fentidézett törvény említett szakaszának rendelkezése értelmében 10 koronától 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, be nem hajthatás esetén pedig megfelelőleg 1-10 napi elzárással megbüntettetni fog.

Panesova th. város tanácsától 1901. évi október hó 29-én.

Mattanovich Adolf,
polgármester.

TROPON a legjobb tápláló és erősítő szer.
TROPON ötszörte táplálóbb, mint a hús, melynek legfontosabb részét: **fehérnyéjét** tartalmazza.
TROPON növeli az **egészségek** testi erejét, megakadályozza a **beteg** elgyöngülését, sieteti az **üdülők** megerősödését.
TROPON megbecsülhetetlen mindama betegségekben melyekben könnyen emészthető és bőséges táplálékra van szüksége a betegnek.
TROPON nélkülözhetetlen táplálék azért mindazoknak, kiknek rossz a **gyomruk**, **beteg** a **beleik**, **gyöngék** az **idegek**, a **kik vérszegények**, **köszvényesek**, **tüdőbajosok**, **czukorbeteg**ek és más olyan bajokban szenvednek, melyek a **rendes étellekkel** való táplálkozást lehetetlenné teszik.
TROPON nemesek a **legjobb**, hanem a **legelőss** felé nyelékészítmény is. Ára: 100 gramm 1 kor. 20 fillér.
TROPON kapható minden gyógyszerárban.

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.

(Férfiak ingyen kapnak)

olyan új találmányu orvosságot, mely az elveszített erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz-oldalas könyvet postán; jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legmulatraméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezreket, a kik fiatal-kori kihágások folytán nemi bajokban, szifiliszben, valamint elveszített férfierőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a háziorvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik a fiatal-kori hihágásokból származó nemi bajokban, szellemi elgyengülésben, vagy krónikus bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges, csodálatos eredménnyel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt irhat a State Medical Institutnak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, a kik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki irhat érte bárholon magyarul, mire titoktartás mellett postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy a tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 98. Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika. A levelek mindig bérmentesítendőek.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és esemegefajogban fajtásztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia esemeték és magvak.

Uradaimuknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Orias tövisű, igen gyorsan fejlődő süvénynövény. Ez az egyedül, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mellékeltek.** Ezzer esemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték.

Orias süvénynövény. Orias süvénynövény. Orias süvénynövény.

Szines süvénynövény. Szines süvénynövény. Szines süvénynövény.

„Ermelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy Gábor, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Minden háztartásban nélkülözhetetlen czikk.

Magas rendűlet alapján minden kereskedő árusíthatja és orvos-szak tekintélyek által ajánltatik a

JÓZSEF TÁP-TEA.

Köhögés, mellfájás, nehéz lélegzés (aszthma) elnyálkásodás ellen az

I-ső számú József táp-tea.

(1 doboz ára 50 fillér.)

Nehéz emésztésnél, székszorulásnál, bágyatásnál, túlhízásnál és mint vértisztító teát orvosi szaktekintélyek ajánlják rendszeres használatra a

II-ik számú József táp-teát.

(1 doboz ára 50 fillér.)

Vizszonteladók nagyobb vételnél előnyben részesülnek.

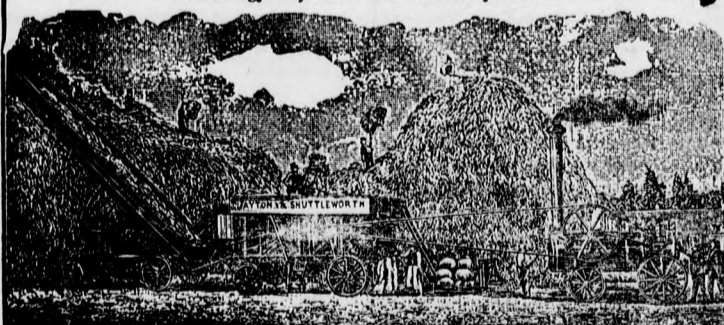
Fő- és szétküldési raktár: **Vogler József-nél,** Budapest VI. ker. Külső Váci-út 140. szám.

Képviseletet vidékre minden városban adok.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánltatik:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, továbbá járgány-cséplőgépek, löher-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szeeszkavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egytetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Rendelés árjegyzék-kel kiváratva ingyen a bérmentesítendő.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Nyom. Wittigshlager C.-nál Pancsován.